75 pokib
Служби Народові

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 74125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXV. Ч. 212. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 15-го ЛИСТОПАДА 1968 ЦЕНТІВ 10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, NOVEMBER 15, 1968 No. 212. VOL. LXXV.

— КОРОТКІ ВІСТІ —

Четвер, 14 листопада 1968

В АМЕРИЦІ

ЦЬОГО РОКУ ПРЕЗИДЕНТ ДЖАНСОН разом із родиною відзначатиме Різдво в Білому Домі, а не на своїй фармі в Тексасі, як це він щороку робив, крім 1967-го року, коли залишився був у Вашингтоні, щоб мати одну історичну пам'ятку з Білого Дому. Цього року так склалося, що це останнє Різдво Президента, бо в 1969 році він буде вже тільки „колишнім президентом". Склалося ще й так, що його обидві доні з дітьми живуть в Білому Домі, бо обидва президентові зяті на фронті у В'єтнамі. Доньки Президента Лусі Нуджент та Линда Робб хочуть мати дорогий для них спогад, як вони спільно з родиною відзначали Різдвяні Свята в Білому Домі. Внуки Президента: Патрик Линдон Нуджент та Лусінда Діша Робб.

СЕНАТОР ДІРКСЕН КЕРУВАТИМЕ ЦЕРЕМОНІЄЮ інавгурації нового президента Ричарда М. Ніксона. Досі Спільний Конгресовий Комітет інавгурації очолював сенатор демократ із Північної Каролайни Еверетт Джорден. Та вже 2-го жовтня сенатор Джорден зрезигнував зі свого становища на випадок, що Ніксон буде вибраний на президента. Сенатор Діркен очолює республіканську меншість в Сенаті. Крім нього до Спільного Конгресового Комітету, що займатиметься влаштуванням інавгураційної церемонії, належать ще: провідник демократів в Сенаті сенатор Майк Менсфілд, спікер Палати — Джан МекКормек, провідник демократів в Палаті конгресмен Карл Алберт і провідник республіканців в Палаті — Джералд Р. Форд. Інавгурація відбудеться 20-го січня.

АНГЛІЙСЬКА КОРОЛЕВА ЄЛИСАВЕТА II мала неприємну пригоду під час відвідин Чілійської Республіки. Вона після державних відвідин в Бразилії прибула на такі ж відвідини до Чіле. Коли вона їхала історичною каретою з 19 віку до будинку чілійського Парляменту, велика собака прискочила да карети та заатакувала одного коня. В кареті їхали з королевою її чоловік князь Філіп та чілійський міністер закордонних справ Ґабріель Вальдес. Сильний поліцист прискочив до собаки і копнув його геть від коня. Собака втекла між людей. Королева їздила каретою складати вінок під пам'ятником чілійському героєві генералові Бернардові О'Гіґґінсові. Королева залишиться в Чіле сім днів.

КРАЙОВИЙ КОМАНДАНТ АМЕРИКАНСЬКОГО ЛЕҐІОНУ Віліям С. Дойл висловився проти того, щоб державні свята переносити на понеділки та створити таким чином довгі триденні кінці тижня. Дейл назвав таке перенесення національних свят, які відзначаються тепер в тих днях, коли вони відбувалися — „спотворенням історії в інтересі всемогучого доляра". Дойл виступив проти закону, схваленого цього року, згідно з яким День Ветеранів, День Колюмба, День Вашингтона та Меморіяльний День мають бути відзначувані в понеділки, а не в тих днях в тижні, на які вони припадають згідно з історією. Дойл промовляв на зборах леґіонерів в Дистрикті Колюмбія.

НАЙБІЛЬШИЙ ВІДСОТОК АМЕРИКАНЦІВ БАЖАЄ мати родину, що складається з чотирьох або і більше осіб. Аґенція д-ра Ґеллупа перевела опитування громадян 10-ох держав і ствердила, що 41 відсоток американців бажають мати родину з 4-ох або й більше осіб. 24 відсотки опитуваних голляндців бажали б мати такі самі великі родини. Між англійцями цей відсоток становить тільки 22 відсотки, між норвежцями 22, уруґвайцями — 20, греками — 19, фінляндцями — 14, шведами — 11, швайцарцями — 11 і найменше австрійцями — бо тільки — 7. Цього року 41 відсоток американців бажав би мати більші родини, в 1966 році цей відсоток становив — 35, в 1963 — 42, 1960 — 45, 1945 — 49, в 1941 — 41 і 1936 році — 34.

У СВІТІ

У ПАКІСТАНІ АРЕШТУВАЛИ колишнього міністра закордонних справ, 40-річного Зульфікара Алі Бутто, який є головою Народної партії. Арештовано теж 14 інших осіб, головно з-посеред опозиції. Впродовж цілого останнього тижня відбулися в усіх університетських містах Пакістану бурхливі студентські заворушення, в яких згинули 4 особи, між ними один студент. Один 22-річний студент стріляв до пакістанського президента Мохаммада Аюба Хана в Пешаварі, але не поцілив його; атентатника арештували.

ФРАНЦУЗЬКИЙ УРЯД ПРОГОЛОСИВ, що поголоски про недалеку девальвацію франка не відповідають правді. Можливість девальвації французької валюти виринула у зв'язку з поважним поменшенням резерв золота у Французькому Банку після кризи, що постала внаслідку травневих і червневих страйків та заворушень.

СОВЄТСЬКИЙ ВІЦЕ - АДМІРАЛ НІКОЛАЙ СМІРНОВ НАХВАЛЯЄТЬСЯ у своїй статті в газеті „Красная Звєзда", що тепер Совєти, маючи сильну воєнну фльоту на Середземному морі, гратимуть більшу ролю в тому обширі та не допустять до „махінацій" „аматорів воєнних авантур". Зрештою, совєтський адмірал запевняє, що совєтська морська фльота служить „справі миру".

ПОРТУҐАЛЬСЬКИЙ ПРЕМ'ЄР МАРСЕЛЬО КАЕТАНО ЗВІЛЬНИВ засланого 10 місяців тому до кацету на віддаленому острові лідера соціялістичної опозиції, 40-річного адвоката Маріо Соареса. За режиму прем'єра Олівейри Саллзара 13 разів арештували були Соареса, врешті заслали його до кацету. Соарес вернувся непомітно до Лісбони й заявив, що він далі займатиметься політикою.

ЧЕСЬКИЙ УРЯД ЗАБОРОНИВ плянований студентами похід вулицями Праги в найближчу неділю для відзначення сумних для чехів 29-их роковин, коли нацисти закрили всі чеські високі школи.

У МОСКВІ ПОМЕР в минулу неділю 72-літній російський письменник Алексєй Костьорін, якого Спілка совєтських письменників у Москві викинула з своїх рядів без повідомлення його про це, а сам він відіслав компартії свій партійний квиток. Костьорін належав до відважних письменників, що таврували відродження в теперішньому часі сталінського режиму і його методів. Спілка письменників відмовилася влаштувати своєму давньому членові похорон.

У ЛЯОСІ ІСНУЄ все ще „приватна" армія комуністичної партії Патет Ляо, що нараховує к. 25.000 вояків, а Північний В'єтнам втримує там коло 40.000 своєї реґулярної армії, яка пильнує так званого шляху Го Чі Міня, що його пробито через територію Ляосу до Південного В'єтнаму. Тепер антикомуністичні племена в Ляосі здобули на комуністах багато втраченого терену.

Ніксон проти завеликих впливів окремих дорадників

Ню Йорк. — Новообраний президент Ричард М. Ніксон постійно нараджується зі своїми співробітниками в справі добору дорадників та членів свого кабінету. З дотеперішніх нарад виходить, що президент-елект не хоче, щоб між його дорадниками були такі, які мали б більші впливи, та які мали б бути посередниками між ним і членами його кабінету. Ніксон плянує, щоб члени його кабінету могли безпосередньо з ним контактуватися, та щоб могли самі вирішувати проблеми, що відносяться до їх департаментів, не потребуючи жадних посередників. Ніксон не бажає, щоб між його дорадниками був такий впливовий дорадник, як відомий Шерман Адамс, який рішав навіть про це, чи член кабінету зможе дістатися до Президента. Покищо Ніксон ще не наймenував собі асистентів-дорадників, ані членів свого кабінету. Він плянує дещо зреформувати свій штаб співробітників. На деякі становища називають вже тих осіб, які помагали Ніксонові у виборчій кампанії, але певних рішень Ніксон ще не зробив. Досі найменував двох

В Бруклині оскаржують трьох арабів у змові вбити Ніксона

Бруклин, Н.Й. — В Найвищому Суді в Бруклині виготовлено три оскарження проти трьох арабів із Ємену в тому, що вони плянували вбити президента-електа Ричарда М. Ніксона. Ці араби були заарештовані ще в суботу 9-го листопада. Це 43-річний Агмед Раґеґ Намер та його два сини Абдо Агмед Намер — 19 років, і 20-річний Гуссаїн Агмед Реґаґ. Вони заарештовані за кавцією по $100,000 кожний. Оборонець просив зменшити кавцію, і суддя Джан Р. Шаркі зредукував її до $25,000 для кожного. При арештуванні сконфісковано дві рушниці та два ножі. Оскаржені заявляють свою невинність. Їх оскаржують в 4-ох пунктах: у змові вбити Ніксона та в незаконному посіданні зброї. Цікаве, що в офіційному оскарженні цих арабів не згадується прізвища президента-електа Ніксона. Асистент окружного прокуратора Гаролд Розенбавм заявив, що він бажає, щоб підсудні мали справедливий суд, і не хоче роздувати цієї справи.

Пані Джансон плянує „прощальну подорож" довкола ЗСА

Вашингтон. — Дружина Президента пані Линдон Б. Джансон, промовляючи на прийнятті в Білому Домі, виявила свій плян в дні 22-го листопада почати свою „прощальну подорож по ЗСА". Пані Джансон приймала в Білому Домі 47 осіб, які цікавляться збереженням краси цієї країни та збереженням її природнього стану. Між цими гістьми були пан і пані Лоренс С. Рокеффелер із Ню Йорку, пан і пані Чарлз А. Ліндберґ — славний летун, який перший перелетів був Атлантик, пані Віліям Даґлес — дружина судді Найвищого Суду ЗСА, секретар внутрішніх справ Стюарт Л. Юдолл та інші. Пані Джансон сказала, що це буде їй дуже приємно щераз побачити красу Америки та запізнати з нею закордонних приятелів ЗСА. Пані Джансон плянує 22-го листопада відлетіти з Вашингтону до Ню Орлінсу, Луїзіяна; дальші пункти її прощальної подорожі будуть такі: Кейп Кеннеді на Флориді, Денвер, Колорадо. Юреке в Каліфорнії, де вона має відкрити Національний Парк „Ред Вуд"

XII З'їзд Спілки Української Молоді Америки відбудеться в Ню Йорку

Ню Йорк. — У днях 23 і 24 листопада в приміщеннях „Статлер Гілтон готелю" відбудеться XII З'їзд СУМА з діловою частиною, бенкетом і конґресовим балем. Реєстрація делеґатів розпочнеться в суботу 23-го о 9-ій год. ранку, а на 10-ту год. призначено відкриття З'їзду. Пленарна Сесія буде продовжена і в неділю, після Богослужень в українських церквах. Від 7 до 9 вечора у суботу, в „Ґолд болрум" у готелі відбудеться бенкет з нагоди З'їзду, з мистецькою праграмою. На бенкеті святочну промову виголосить перший голова СУМ проф. С. Вожаківський. Потім конґресовий баль, що триватиме до 2-ої год. ночі. Всі ділові наради будуть відбуватись у тому ж готелі, в залі „Пен Топ Норт". У кінці другого дня З'їзду, на Пленарній Сесії, відбудеться церемонія передачі Перехідного Прапора Головної Управи СУМА кращому сумівському Осередку в ЗСА. „Статлер Гілтон готель" є на Мангетені, на розі 7 евню та 32-ї вул.

Американські астронавти вірять в успіх

На цій світлині три астронавти з Аполло 7, які виступали в телевізії. Направо астронавт Волтер Каннінґгем, який заявив, що, здається, совєтські космонавти не дуже вірять в те, що вони ведуть перед в здобутті Місяця. Зліва Волтер Ширра і Дан Айзелі.

Уряд ЗСА закидає Північному В'єтнамові порушення умови й фальшиву пропаґанду

Вашингтон. — Речник Державного Департаменту Карль Барч, покликавшись на уповноваження від діючого заступника державного секретаря Ніколя деБ Каценбаха, заявив, що обстрілювання комуністами американських військ із здемілітаризованої зони та обстрілювання південно-в'єтнамських міст ракетами й мінометами — це порушення порозуміння, на основі якого ЗСА рішили припинити з кінцем жовтня ц. р. всі налети проти Північного В'єтнаму. Водночас Карль Барч заперечив, наче б стежі лети американських літаків над північним В'єтнамом були порушенням того порозуміння, бо вони не переводять ніяких ворожих аґресивних дій, а є тільки превенційними оборонними засобами. К. Барч заперечив також, наче б ЗСА погодились були на Паризьку конференцію з чотирма рівнорядними учасниками та заявив, що ЗСА завжди вважали ту конференцію двосторонньою і ніколи не визнали та не визнають, як незалежного партнера, — Фронт Національного Визволення, створений Північним В'єтнамом і залежний від нього. Водночас південно-в'єтнамський міністер інформації Тон Тат Тієн ще раз потвердив становище південно-в'єтнамського уряду, що той не переговорюватиме з Фронтом Національного Визволення. Однак американські кола в Сайґоні припускають, що південно-в'єтнамський уряд внедовзі вишле своїх репрезентантів на Паризьку конференцію. Зате всі південно-в'єтнамські кола зареаґували дуже неприхильно на заяву американського секретаря оборони Кларка Кліффорда, що ЗСА готові самі переговорювати з Північним В'єтнамом про проголошення воєнного перемир'я.

Ніксон ставить скріплення НАТО вище поправи відносин з Москвою

Брюссель. — Новообраний президент Ричард Ніксон уважає Атлантійський Союз (НАТО) за життьово важливий для безпеки З'єднаних Стейтів і ставить єдність та скріплення НАТО вище можливої поправи відносин з Совєтським Союзом — заявив республіканський конґресмен з Іллиной, Пол Фіндлі, член військової Комісії в Палаті Репрезентантів, тепер один із членів американської делеґації на Асамблеї НАТО у Брюсселі. Асамблея НАТО складається з парляментаристів з 15-ох членських держав того західного оборонного бльоку. Фіндлі заперечив, наче б він говорив безпосередньо в імені Р. Ніксона, але признав, що він хотів звернути свою заявою увагу на погляди новообраного президента, висловлювані в минулому з різних нагод. Наради Асамблеї НАТО попередили конференцію повної Ради НАТО, що складається з міністрів закордонних, військових і фінансових справ всіх держав НАТО. Рада НАТО розпочала свої наради в четвер 14 листопада. Державний секретар Дін Раск, який прибув до столиці Бельгії за два дні раніше перевів окремі двосторонні наради з більшістю приявних закордонних державних мужів. Генеральний секретар НАТО Манліо Брозіо заявив, що заспокійливі заяви совєтських проводирів не заперечують ані не зрівноважують того факту, що СССР своєю інвазією до Чехо-Словаччини пересунув свої збройні сили далі на захід та збільшив їх на 10 дальших змоторизованих дивізій. Ця заява віддзеркалює загальний настрій, що панує на Раді НАТО.

У Празі вирішуються доля Дубчека і його ліберальних реформ

Прага. — На четвер 14-го листопада був визначений початок триденної конференції Центрального Комітету Комуністичної партії ЧССР, на якій повинна вирішитися доля демократизаційного курсу політики та — персонально — Александра Дубчека і його найближчих співробітників. Після інвазії совєтських військ збільшено число членів ЦК компартії з 110 до 192. Понад 30-членна опозиція, яку становлять чеські сталіністи, підтримувана совєтською амбасадою у Празі, старається перевести поменшення ЦК до давнього числа, з одночасним збільшенням числа „відданих соціялістичній справі" членів, себто сталіністів. Водночас сталінська опозиція заповіла боротьбу за поменшення 21-членної Президії компартії та за покликання до життя окремого партійного центрального бюра, яке зневтралізувало б теперішні впливи партійної Президії, в якій Дубчек і його однодумці мають велику перевагу. Лідером сталіністів є віце-прем'єр Ґустав Гусак, головний суперник А. Дубчека. До партійної Президії та чеського уряду наспівають тисячі листів із підтримуванням теперішнього режиму Дубчека, але чеські сталіністи, сперті на Москву, виламались із недавньої загальної чеської солідарности та мобілізуються і виступають явно проти державно-партійної верхівки. Тому та конференція чеської компартії може мати далекосяжне значення.

МЕКНАМАРА МОВЧИТЬ ПРО СВОЮ РОЗМОВУ З КОСИҐІНИМ

Москва. — Недавній секретар оборони Роберт МекНамара виїхав з Москви в минулий вівторок 12 листопада після того, як попереднього дня відбув двогодинну розмову з совєтським прем'єром Алексеєм Косиґіним. Він відмовився сказати будь-що про зміст тієї промови, тільки заявив, що не привіз ніякого листа Косиґінові від президента Джансона і не прибув був до Москви в ніякій таємній місії, а просто переїздом до столиці Афґаністану Кабулу. На розмову в Кремлі запросили його большевики.

Президент УККА ґратулює новообраному Президентові ЗСА

Вашингтон. — Президент Українського Конґресового Комітету Америки проф. Лев Добрянський, який був старшим дорадником у кампанії за вибір Ніксона-Еґню, після перемоги республіканців у виборах вислав 6-го листопада новообраному президентові Ричардові Ніксонові та віце-президентові Еґню такі ґратуляційні телеграми:

Дорогий Дік!
Дорогий Губернаторе!

В імені Українського Конґресового Комітету Америки і моєму власному пересилаю Вам найсердечніші ґратуляції та найкращі побажання з нагоди Вашої замітної перемоги. Ваш мандат на зміну виразний на підставі дотеперішнього висліду загального голосування.

Ми очікуємо Вашого одушевляючого провідництва в поновному об'єднанні нашої країни, відновлення славного американського праобразу закордоном та промощенні шляху для нової закордонної політики, зокрема в головному напрямку відносно нашого головного ворога в Москві. Ваша підтримка для всіх поневолених народів у минулому мала глибоку і вдячну оцінку і її можна сьогодні доповнити конкретнішими шляхами, зокрема відносно поневолених неросійських народів в СССР. Ми готові дати Вам всю можливу допомогу.

З найкращими особистими побажаннями та проханням багатьох Божих благословень для Вас і Вашої родини, щиро відданий —

д-р Лев Добрянський,
президент Українського Конґресового Комітету Америки

ТЕЛЕГРАМА ПРЕЗИДЕНТА СКВУ

Вінніпеґ. — Президент Секретаріяту СКВУ о. прелат д-р В. Кушнір надіслав новообраному президентові ЗСА Ричардові М. Ніксонові ґратуляційну телеграму з приводу перемоги у виборах. В телеграмі підкреслено, що „Свобода є священним ідеалом українського народу і тому українці, які живуть у вільному світі, покладають надії на Ваше провідництво в обороні вільного світу проти комуністичної аґресії й панування".

Професіоналісти відбули чергову нараду

Ню Йорк. (О. С.) — Конференція Українських Академічних Товариств Америки 9-го листопада 1968 р. відбула чергову нараду, якою провадив д-р Шеґедин у присутності 12 членів — від лікарів, інженерів, правників, журналістів та бібліотекарів. Обговорено справу Фонду Катедри Українознавства при Гарвардському університеті, справу статуту УККА та завершення консолідаційного процесу напередодні чергового конґресу УККА; порушено справу приготування меморандуму в обороні потоптаних в Україні червоною Москвою людських прав, до Об'єднаних Націй в НюЙорку. Учасники жваво цікавились питанням скликання Синоду українських католицьких єпископів з Кардиналом Кир Йосифом Сліпим у Римі ще в цім році, з метою проголошення створення Українського Патріярхату. В тій справі провід конференції вишле незабаром відповідні прохання до наших єпископів. Про статут УККА реферував д-р Ворох та д-р Дзерович, члени статутової комісії і II дорадчої ради в УККА. Постановили змінити Статут УККА так, щоб платники національного датку мали більший голос і більше своїх делеґатів на черговому конґресі УККА. В кінці порушено справу видання англомовного довідника українських професіоналістів за посередництвом анкети. Її буде роздано товариствам, а вони розішлють анкету членству для зібрання даних для довідника. Такий довідник з ініціятиви ТУБА міг би вийти з рамени УДБЦ та стати показником українського професійного осягу в Америці, як це мають тут інші народи.

УКРАЇНЦІ У ВІЛЬНІМ СВІТІ

50-РІЧЧЯ ЛИСТОПАДОВОГО ЧИНУ В ЯНҐСТАВН, О.

З ініціятиви та старанням місцевого Відділу Українського Конґресового Комітету Америки, підготовляється в Янґставн, Огайо, ювілейну Листопадову Академію для відзначення Золотого Ювілею Листопадового Чину і створення Української Галицької Армії. Академія відбудеться 24-го листопада. Головним промовцем виступить д-р Олег Підгайний, професор історії в Янґставнському Стейтовому Університеті. Під час Академії приявні вшанують також живих творців і учасників відзначуваних історичних подій, колишніх Вояків УГА.

ЛИСТОПАДОВЕ СВЯТО В КОГОВЗІ

Коговз, Н. Й. — Заходами Відділу УККА Листопадове Свято відбудеться 17 листопада о 4 годині в залі Українського Горожанського Клюбу, із словом о. пароха В. Андрушкова, виступами хорів і музичної студії. Свято буде попереджене Богослуженнями в намірені українського народу, із збіркою під церквою на Українських Інвалідів.

ЛІТЕРАДУРНИЙ ВЕЧІР ТРЬОХ АВТОРІВ

Ню Йорк. — З ініціятиви Світової Федерації Українських Жіночих Організацій, СФУЖО, і заходом Об'єднання Жінок ООЧСУ. Відділ Ню Йорк, відбудеться у суботу 16 листопада, в домі Визвольного Фронту на 10-ій вул. о 7 г. вечора літературний вечір нагороджених та вирізнених на 9-тому Конкурсі СФУЖО авторок: Алли Коссовської, Діми, Уляни Любович. Літвечір відкриє голова ОЖ ООЧСУ письменниця М. Ласовська, слово про нагороджених скаже Леся Храплива, поетеси і сумівки читатимуть твори, д-р Карпінська вручить нагороди, сольоспів — Ж. Будзяк, за фортеп'яном Г. Клим. Після програми відбудеться прийняття. Запрошують зацікавлених.

ЗБІРНИК УКРАЇНСЬКИХ КОЛЯДОК В ПЕРЕКЛАДІ НА АНГЛІЙСЬКУ МОВУ

Бавнд Брук. — Англомовне видання Української Православної Церкви в ЗСА "Ukrainian Orthodox Word", що виходить у Бавнд Бруку, в числі з 5 жовтня, повідомило про вихід з друку збірника українських колядок, перекладених на англійську мову о. Степаном Галліком. У збірнику на 46 стор. подано також музичний супровід до колядок, щедрівок та різдвяних пісень. Видання Апробував Митрополит УПЦеркви в ЗСА Іоан Теодорович, для використання в православних церквах. Збірник вийшов у виданні Освітньої Комісії УПЦеркви.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 9118.
Subscription Rates: One year $12.00; six months $6.25; three months $3.25. Jersey City & Foreign Rates: One year $14.00; six months $7.50; three months $4.00. For UNA members monthly 65¢.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Перехід влади

Щочотири роки на початку листопада відбуваються в ЗСА президентські вибори, а щойно 20 січня наступного року новообраний президент переймає урядування, склавши присягу на спеціяльній інавгураційній церемонії. Таким чином між виборами й інавгурацією триває в З'єднаних Стейтах неначе міжкоролів'я,—з президентом, який все ще урядує, хоч із поменшеним авторитетом (американці називають його тоді „спаралізованим птахом", „лем дак"), — і з новообраним президентом, на якого звернені всі очі, але який щойно підготовляє склад нового уряду.

За традицією — у той переходовий період, в якому, зрештою, не відбувається конгресових нарад, якщо урядуючий Президент не скликав давнього Конгресу на надзвичайну сесію, він звичайно не приймає ніяких поважних рішень, і внутрішня та закордонна політика перебуває неначе в стані стагнації. Це недобре для держави, і було б подвійно недобре, коли б це повторилося після останніх виборів. Життя не стоїть на місці, а такі події, як В'єтнамська війна, ситуація в Европі після совєтської інвазії до Чехо - Словаччини, щораз густіші хмари на Близькому Сході та приспішене збросння Москви вимагають безперервної активної політики, веденої авторитетним Урядом.

Ось чому президент Линдон Джансон, як і новообраний президент Ричард Ніксон, після цілоденних нарад у минулий понеділок в Білому Домі проголосили заяви про свій близький контакт і співпрацю в цьому переходовому періоді та про обопільні зусилля, „щоб колеса Уряду оберталися з найбільшою діловитістю не тільки до 20 січня, але й на прийдешні часи". Заява Ричарда Ніксона про те, що президент Джансон „може промовляти в імені не тільки теперішнього Уряду, але й всієї держави, себто також за найближчий Уряд" — це не куртуазійний жест супроти Президента на відхідному, але вислід державницької мудрости і розуміння державної потреби, що для добра Америки й світу не може бути пустки у державному керівництві і що не може також бути двовладдя: американський Президент не може ні в якому часі бути тільки фігуральним головою держави й уряду, а мусить бути дійсним і з повним авторитетом виконувати всі свої конституцією приписані права й обов'язки; він мусить стояти у тісному інформаційному зв'язку з своїм наступником і діяти у свідомості, що його наступник не здискредитує його у справах, які стосуються держави, а не одної партії.

Взагалі відвідини Ричарда Ніксона і його дружини у Білому Домі в минулий понеділок, влаштоване для них прийняття, цілоденні наради з Джансоном, державним секретарем Діном Раском, головою шефів об'єднаних штабів генералом Ерлом Вілером та кількома іншими найвищими президентськими дорадниками — все це був ще один наявний доказ тієї політичної культури, яку верхівка З'єднаних Стейтів успадкувала від своєї колоніяльної володарки — Великої Британії. Забулися всі прикрі слова, що впали були під час передвиборчої кампанії, неактуальним стало передбачення Джансона, що Ніксон „програв уже двічі і напевно програє третій раз" — і обидва державні мужі перейшли до денного порядку над усіма такими й подібними висловами, які є „неминучим злом" у кожних виборах. Політичний реалізм наказує не порпатися в минулому й не продовжувати взаємних партійницьких дискримінацій, а виходити з існуючого становища і розв'язувати спільно актуальні проблеми.

Ніксон признав, що найпершою такою проблемою є закінчення В'єтнамської війни. І тому він ствердив, що у цій справі на власну руку не зробить нічого такого, що могло б погіршити шанси замирення. Тому він відмовився поїхати до Південного В'єтнаму чи будь-куди за кордон у цей переходовий період, хібащо сам президент Джансон проситиме його зробити це задля добра справи. Зрештою — американський і зовнішній світ потопає в здогадах щодо характеру і конкретної політики майбутнього уряду Ніксона. Сам він має марку яскравого антикомуніста ще з років, коли здемаскував був Альжира Гісса, як совєтського агента в Державному Департаменті. Алеж він був і залишився льояльним співробітником Д. Д. Айзенгавера, що проголосив теорію „поступового республіканізму". Хоч комуністи й інші його противники раді причепити Ніксонові ярлик „реакціонера", насправді він є речником середущого поміркованого крила Республіканської партії і тому власне міг з'єднати ту партію після виборчої катастрофи з 1964 року. Але під час своєї передвиборчої кампанії він орудував здебільша загальниками, і не дав себе втягнути в уточнені дебати. Щойно з проголошенням списка членів нового Уряду можна буде виміркувати його становище до конкретних справ внутрішньої і закордонної політики.

ФОРУМ ДЛЯ ОБГОВОРЕННЯ ПРОБЛЕМ

У З'єднаних Стейтах Америки існують десятки товариств, організацій, наукових і високошкільних установ, на форумі яких обмірковується прерізні проблеми внутрішньоамериканського й міжнародного характеру, при чому з-правила зміст і висновки з таких дискусій видається у публікаціях більшого чи меншого розміру. Перед нами „Рапорт 1967/1968 Американської Асамблеї". Невеличка книжечка на 12 сторінок друку, але її зміст імпонує наведеними фактами й цифрами.

Американську Асамблею заснував Д. Д. Айзенгавер у 1950 році, коли був президентом Колумбійського університету в Ню Йорку, з ціллю переводити сходини та оприлюднювати книжки, з яких з'ясовувалося б різні проблеми політики ЗСА. Однак, ці дискусії і публікації не дають готової розв'язки тих чи інших проблем. Що більше, в них вистерігаються подавати будь - які розв'язки у готових формулах. Вони тільки підсумовують факти на основі безперечної правдивости джерел — вони тільки допомагають приходити до певних висновків.

У згаданому „Рапорті" стверджується: „Не досить оприлюднювати правду. Факти мусять спонукувати людей говорити про них". Зростає знання і ширяться великі рухи, але багато таких рухів, дійсних або сповидних, народилися з ідей і суґестій науковців, які шукають для них негайного розголосу й користуються для цієї цілі тим апаратом, що його дає нинішній світ — від телефону починаючи на радіо, телевізії і компютерах кінчаючи.

Але, — стверджує президент Американської Асамблеї Кліффорд Нелсон, — великі рухи поставали за спонукою людей, які не мали ніяких засобів комунікації нинішнього світу. Греки й римляни не мали компютерів, однак, при всіх недоліках тодішніх комунікаційних засобів, імперії античного світу мали першорядну адміністрацію. „Без таких вигод, як телефон і телевізія, римський сенат приймав рішення, які стосувалися ген далеких країн. Від того часу мудрі люди зрозуміли, що здорові висліди у громадських справах не обов'язково залежать від швидкої комунікації, від негайних масових інвестицій. Вони знають, що не завжди „рахується" те, що можна порахувати. Вони мають пошану до цифр, але першенство віддають принципам і важливим фактам..."

Якими ж проблемами цікавиться Американська Асамблея? — З'єднані Стейти і Середній Схід; Конгрес ЗСА і американська майбутність; Стейтові леґіслятури в американській політиці; З'єднані Стейти і Філіппіни; Виклик переговорам, спертим на торгах; З'єднані Стейти і Східня Европа; „Омбундсмен"; Закон і зміни в суспільстві; Користування морями; Чи світ нуклеарних потуг?; Проблеми голоду й недоживлювання у світі; Економічний розвиток расових меншин — і т. д. і т. п.

Коло 60 чоловіків і жінок, теоретиків і практиків в різних ділянках суспільного життя відбувають кількаденні сходини, щоб обговорювати ці теми. Ці дискусійні сходини призначається у щораз іншому місті й на прерізних форумах, здебільша університетів і коледжів. Асамблея бере також участь в подібних аналітично - дослідних дискусіях інших організацій.

Американська Асамблея має 20 „тростистів" з Д. Д. Айзенгавером, як почесним президентом, і ділову Управу з 4-ох осіб — президента, його заступника, секретаря і скарбника. Грошовий балянс Асамблеї в 1967/68 році становив 404,384.49 дол. по стороні прибутків — виключно пожертв від корпорацій та окремих осіб, і 359,253.21 дол. по стороні видатків. Минулого року видано 16 публікацій, які розійшлись числом від 12.000 до 75.000 примірників.

Наче автоматично виринає запит: чи не можна б створити бодай до деякої міри подібної американсько - української організації, що діяла б, очевидно, у куди скромніших рямцях, пристосованих до наших відносин, але мала б у принципі ту саму ціль: розглядати проблеми на базі фактів і в процесі такого розгляду відкидати фальші й леґенди та устійнювати правду про факти з минулого й сучасного?

Чи не можна б і в нас створити щось ніби трест мозків, у якому не велись би такі прикметні для наших відносин „дискусії для дискусій", а голос мали тільки люди, ознайомлені з фактами, з проблемами на базі фактів? Коли б такі дебати, дбайливо підготовані, велися в щораз іншому американсько - українському скупченні, то вони, безумовно, піднесли б повагу кожної такої громади. Оприлюднювані звідомлення з таких фахових і ділових дебатів напевно допомогли б нашим авторитетним установам — в першу чергу Українському Конгресовому Комітетові — приймати правильні висновки.

На таку можливість і потребу „Свобода" вказувала вже багато разів. Не втрачаймо надії, що цю ідею можна буде колись зреалізувати.

І. К.

Я НЕ З РОМАНТИКІВ...

Я не з романтиків.
На все дивлюсь тверезо.
І все таки...
І все таки повір,
Мене хвилюють
молоді берези
У золотому мерехтінні зір.
Звикаю вже
до старости поволі,
Та не засну
вечірньої пори:
Мене хвилюють
молоді тополі
Негнутим станом,
ніжністю кори.
Погляну лиш
на ясени і клени —
І вже на серці
спокою нема.
Мене хвилює їх
розмай зелений,
Мене бентежить
Молодість сама.

ПАВЛО КЛЮЧИНА
м. Ромен

ОПЕРАЦІЯ „С" І ЗБРОЯ ЕУ 2

Воно не випадкове з'явище, що саме в той час, коли ми, на еміграції сущі, справляємо золоті ювілеї 50-річчя відродження Української Держави й соборности всіх українських земель і людей у цій державі — ворог на наших рідних землях повів скажену кампанію терористичних арештів і заслань провідних людей української культури й духовости та знищування всяких признак української державности й самобутности.

І не випадково поважні західні знавці і спостерігачі добачають у здушенні чехословацької спроби вільного віддиху страх Москви перед Україною — організатором Другої Весни поневолених Москвою народів.

Ми можемо бути горді з ролі, яку приписують нашому народові — проте, не сміємо забувати про свої обов'язки, що випливають із такої ролі.

Найперша теза для нас повинна звучати: коли ворог там, на рідних землях, намагається духово обезголовити наш нарід і нищить слідипризнаки нашої окремішности й державности — ми, тут, поза засягом ворога, мусимо ці втрати надолужувати...

Свідомість цього важкого і почесного завдання велить нам організувати університетські катедри українознавства, вести освідомну пропаґанду серед народів і державних мужів вільного світу та дбати про належну підготову нашої „зміни варти".

Серед таких багатогранних акцій і завдань ми... забуваємо про акцію акцій і справу справ: видання Гаслової Енциклопедії Українознавства — в скороченні ЕУ 2 (для відрізнення від виданої вже статтейної Енциклопедії — ЕУ 1). Ця акція наших учених при Осередку НТШ у Сарселі — Франція, відома як „Акція (чи Операція) С", через свою довготривалість, географічну віддаль Сарселю чи уявну дешевість життя й коштів продукції в Европі, чомусь призабулася в нас, відійшла на далекі бічні рейки нашого зацікавлення, а в кращому разі збувається такими датками, які кидають (без коверти) на церковну тацю гості з чужого міста.

Тим часом тут ідеться про основну, найосновнішу справу. Енциклопедія Українознавства це водночас для нас — дзеркало (само)бачення, а для зовнішнього світу — візитова картка. Це аля-мінутна найкраща, найвичерпніша й найправильніше впорядкована відповідь на питання: хто ми? — у всіх положеннях і ділянках нашого національного життя, від найдавніших часів і дотепер. Це наша найуспішніша і найцінніша зброя в ідеологічній війні України проти Московщини — офензивна, так же, як і дефензивна. Можна твердити, що, якби така Енциклопедія Українознавства була доступна українцям на рідних землях перед першою світовою війною, то нині йнакша доля судилася б не тільки Україні, але, мабуть, і цілому світові...

Що, конкретно, залишилося зробити для видання ЕУ 2?

Наші вчені, з незанотованим ніде героїзмом і відданістю справі, без зміни перебувають на фронті праці — писання цієї книги книг — уже близько два десятки літ. Для них можемо мати тільки найвище признання й подив.

А нам залишилося зробити ще одне зусилля, скласти ще одну — цим разом не „милостинну", а княжу, співмірну з датками на інші поважні цілі — лепту. Після такої безболісної операції „С" (співпраці, співучасти, співжертви) книга ЕУ 2 зможе швидко появитися, а наші назвища і світлини найщедріших жертводавців на сторінках Енциклопедії гордо казатимуть місту і світові: „Це співпрацею допомогли створити ми!"...

ОНО

Леонід Полтава

ДО ПОБАЧЕННЯ „КНИГОСПІЛКО"!

(Репортаж)

(1)

Якби на долині міста-колоса Ню Йорку не було ні УНДому, ні ЛМКлюбу, ні кількох українських ґалерій та крамниць із нашими книжками та платівками, то й тоді „давнтавн" увійшов би в історію української культури в Америці завдяки двом скромним кімнаткам на 9-ій вулиці біля 2-ої евеню, з написом на вікні-вітрині: „Книгоспілка". Прохожі кидали оком на те вікно, помистецькому заставлене українськими книжками, з таким смаком, що навіть розміри книжок і кольори їх обкладинок перегукувались, немов на талановитій картині. І хоч не українці, звичайно, не могли прочитати назви багатомовного видання „Історія України - Руси" М. Грушевського чи „Творів" І. Франка, а з сотні прохожих українців лише один-два заходили до того видавництва - книгарні, все таки Москва через Київське Радіо вважала потрібним назвати книгоспілчан „наймитами Волстріту і міжнародних імперіялістів"! У дійсності ж Волстріт не знав про існування „Книгоспілки" на 9-ій вулиці в Ню Йорку, зате один із книгоспілчан кілька місяців бував у тому районі вечорами: довелося, обживаючись у новій країні, замітати там кімнати. Отже, „взаємозв'язок" таки був, лише, як кажуть — не з того боку...

*

Причина московського гніву, передаваного через Київське Радіо, була дуже реальною: вилучену, заборонену, знищену, спалену в СССР титанічну працю найвидатнішого серед слов'янських народів історика, акад. Михайла Грушевського взялася перевидати і перевидала якась там „Книгоспілка" в Ню Йорку! 10 томів в 11 книжках великого формату, що потрапили до сотень рук науковців, і не тільки українських! На „Історію України - Руси" прийшли замовлення від Академій Наук і навіть міністерств закордонних справ деяких країн, в тому числі Туреччини, Японії, Австралії...

— Історія „Книгоспілки", особливо ж її перших 5-6 років існування, — розповідає один із співзасновників, Олександер Федорович Балинський, — це майже історія перевидання „Історії України - Руси". Не будь у фундаторів „Книгоспілки" бажання винести із забуття цю клясичну наукову працю українського історика світової слави — не було б і „Книгоспілки".

Ми в затишному, скромному, обставленому в українському стилі, помешканні проф. Івана Михайловича Крилова. Де воно? — звичайно, на тому ж „давнтавні", як і личить „слугам Волстріту". Дружина професора, щойно повернувшись із праці, вже переключилась на другу: вона готує вечерю і одночасно розмовляє з нами, телефонує, підливає квіти, турбується про гостей.

У розмові з'ясовується, чому, власне, з 1-го червня 1968 р. „Книгоспілка" в Ню Йорку припинила працю: хоча які були скромні прибутки, а роками й взагалі ніяких — любов до української книжки не дозволила б фундаторам припинити улюблену справу. Але старший вік дав себе відчути: у родині О. Балинського сталось лихо, — параліч дружини, а проф. І. Крилов сам перейшов те ж саме нещастя, хоч він, слава Богу, може ходити.

З п'ятьох засновників „Книгоспілки" — а сталося це 1 липня 1954 року — всього через 10 місяців помер один із її фундаторів, відомий видавець, ініціятор перевидання праці акад. М. Грушевського, сл. п. А. А. Білоус. Фінансові труднощі молодого підприємства і дуже неефективні „комерційні" наслідки безнастанної щоденної праці довели до того, що із спілки вибули ще два співзасновники. Залишилось двоє, які витримали до кінця. Познайомимось з ними.

Господар дому, проф. Іван Крилов — полтавець. Народився 1902 р. в селі Великі Сорочинці, оспіваному Гоголем. Син селянина, він закінчив у рідному селі вчительську семінарію, а потім Педагогічний Інститут у Полтаві; аспірантура в Харківському Педагогічному інституті. Проф. І. Крилов — кандидат педагогічних наук і доцент української мови. Працював деканом літературно - мовного факультету Педагогічного інституту в Харкові, був доцентом української мови в Харківському Державному Університеті. По закінченні війни працював у ЦПУЕН в Зах. Німеччині, як інспектор шкільництва. До ЗСА родина Крилових прибула в 1950 році.

Олександер Федорович Балинський — ще старшого віку, народився 1898 р. в селі Кримка, тодішньої Кам'янець - Подільської губернії, в селянській родині. Гімназію закінчив у м. Балті, а потім пляново - економічний курс при Пляново - Індустріяльному інституті у Харкові, із званням економіста-пляновика синтетика. Звідти брали випускників на найбільш відповідальні посади до Держпляну УССР. О. Балинський працював у системі кооперації, що тоді в УССР ще мала багато ознак української, а не совєтської, установи. Був керівником Пляноваго Управління Всеукраїнської Ради Промислової Кооперації — Вукомпромради. Про боротьбу між пляновиками з Москви, з „центру" — і українськими пляновиками, які захищали інтереси свого народу, О. Балинський міг би написати прецікаву книжку.

Цитуючи сам себе, зазначу, що це й було моїм проханням до обох наших книгоспілчан: їхні звання і величезний життьовий досвід, викладені в книжках, стануть в пригоді не одному поколінню українців. А про українську книжку — говорити із цими симпатичними, жартівливими співрозмовцями важко: не раз за той вечір спостерігав я сльози на очах, і не раз приходила думка: як далеко і непереможно ми, українці, пішли б у світі, коли б так любили й цінили все своє, рідне.

В Україні І. М. Крилов та О. Ф. Балинський не були знайомі. Вперше зустрілись у Західній Німеччині, але, цікаво — обидва не лише люблять книжку з дитинства, а й були членами та співпрацювали з великим харківським кооперативним видавництвом „Рух".

(Продовження буде)

СЕНАТОР ПАВЛО ЮЗИК ПРО ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ В ДУСІ ДВОМОВНОСТИ

Едмонтон. — Виступаючи на Конгресі українців - католиків з доповіддю п. н. „Нові перспективи для українців Канади", сенатор Павло Юзик вказував, що двомовна дитина є здібнішою в навчанні, а згодом — здібнішим і повноцінішим громадянином своєї держави. Доповідач, спираючись на висновках американських науковців - психологів проф. В. Ламберта і проф. Б. Блума з Вашинґтону, ствердив у доповіді, виголошеній українською мовою:

„Якщо батьки не виховають відповідно свою дитину перед 8-им роком життя, коли досягається 80 відсотків цілого умового розвитку людини, то нехай не сподіваються, щоб школа чи церква направила ту дитину пізніше. Звертаюся до українських батьків, щоб для добра своєї дитини виховували її по - українськи. Наш дім має бути вогнищем української культури, яку треба зберігати й розвивати. Нехай кожна дитина українського походження буде двомовною. Будьмо свідомі нашої ролі в Канаді".

Доповідаючи, сенатор Павло Юзик вдавався до англійської мови лише тоді, коли наводив цитати в англомовних наукових праць.

Іван Боднарук

НЕЗАЛЕЖНИЙ БОРЕЦЬ ВИЗВОЛЬНОЇ РЕВОЛЮЦІЇ

(6)

Степана Охримовича зустрінув я вперше навесні 1927 року під час іспиту у проф. Славінського в львівському університеті. Склалося так, що до маґістерського іспиту з історії й літератури слов'янських народів зголосилося нас троє: Степан Охримович, Іван Габрусевич і я. Обидвох побачив я тоді перший раз і не знав, що маю сідати до іспиту з „грізними підпільниками". Не знав я раніше ні „Джона", ні Степана, бо чомусь не зустрічав їх на викладах; може тому, що не сиділи вони постійно у Львові. З „Джоном" наші дороги після іспиту розійшлися, і я більше з ним не зустрічався. Щодо Степана, то мали ми зустрітися вдруге вже тоді, коли я, закінчивши університет, поїхав на вчительську працю до Стрия.

Прийшов Степан на іспит дуже перевтомлений, і видно було зразу, що був хворий. Сподобався мені відразу своєю зрівноваженістю, спокійною вдачею та лагідною усмішкою, яка майже ніколи не сходила з його обличчя, коли розмовляв з людьми. Зробив на мене дуже корисне враження, і воно залишилося в мене незмінним до кінця його життя. Хоч говорили ми тоді мало, я відчув у нім людину сильної волі і кришталевого характеру. Схвильований іспитом, я навіть не запитав Степана, звідки він родом і де живе постійно. Не прийшло мені тоді на думку, що буду незабаром учителювати в рідному місті Степана і що там удруге його зустріну.

У вересні 1928 року, коли поїхав я до Стрия на посаду вчителя, побачив там Степана вдруге. Вже не пам'ятаю, де ми зустрілись; може це було в „Касині", а може на якомусь зібранні в „Народному Домі". Побачивши мене, усміхнувся тією своєю привітною усмішкою, яка в моїй пам'яті залишилася назавжди. Видно, пригадав собі мене зразу, а я був радий, що працюватиму в Стрию, в якому Степан бував майже щоденно, бо його батьки жили в Завадові, всього за кілька кілометрів від міста.

Хоч обидва ми, зайняті працею і своїми клопотами, не зустрічалися часто, все ж мав я багато нагод пізнати наскрізь ту небуденну молоду людину. Передусім я відразу зауважив, що вся студентська молодь Стрия дуже любила Степана, а старше громадянство цінило його й поважало. Бо й було за що його любити й шанувати! Коли він промовляв чи дискутував, його слова були неначе викуті з криці; всякі пусті фрази були йому чужі. Завжди скромний, не любив він штучних і неприродних поз. Ще й нині стоїть мені часто перед очима сл. п. Степан у пластовому однострої, і бачу його, як змістовною промовою відкриває пластове свято в Олексичах, вітає стрийських громадян, що взяли участь у святі. Його промова, надихана глибокою поезією, полонила нас усіх.

Дедалі я мав змогу зустрічати Степана частіше, бо, як член стрийського Пластприяту й опікун пластового куреня семінаристок, бував я на всіх імпрезах, що їх уряджували дуже рухливі стрийські пластуни. І за кожним разом те корисне враження, яке зробив він на мене в час нашої першої зустрічі в львівському університеті, поглиблювалося. Серед тодішньої молоді Стрия було чимало ґарних та ідейних людей, але Степан завжди був для мене не такий, усі інші. Був майже завжди поважний і задуманий; в його очах я бачив завзяття, невгнутість і сильну волю. А надусе притягала мене його велика скромність, якою він умів з'єднувати собі серця молодих і старих. І скільки разів згадую Степана, родиться в моїй душі гордість, що він, майже мій одноліток, загальновідомий, люблений і заслужений провідник молоді, вийшов із рядів студентства Стрийщини, з якою зв'язала мене доля на довгі роки. І я щасливий, що можу скромною згадкою вшанувати пам'ять мого ідейного друга.

Степан Охримович прийшов на світ 18 вересня 1905 р. у Сколім. Походив із вельмизаслуженого священичого роду, який дав Україні багато визначних людей. Його дід, сенечольський парох, о. Юліян Охримович, уславився як ідейний романтик-діяч. Він залюбки брав участь у прогулянках, які влаштовувала академічна молодь львівського університету і які таку велику ролю відіграли в нашому національному житті 2-ої половини минулого століття. В домі о. Юліяна в Сенечолі бувало завжди на вакаціях багато визначних людей і студентів. Частим гостем був також Іван Франко, серце якого тягнуло до одної з місцевостей Долинщини. Син о. Юліяна, адвокат Володимир Охримович, це загальновідомий колись заслужений діяч Галичини. Батько Степана, о. Богдан, довголітній парох Завадова, здобув собі велику пошану серед широких кіл Стрийщини.

Дитячі роки провів Степан у Корчині і там закінчив народну школу. До гімназії ходив у Львові і Стрию. Закінчив її іспитом зрілости в 1923 році. Після матури вписався на таємний український університет у Львові, але важка недуга приневолила його на якийсь час перервати студії. Потім студіював українську філологію на гуманістичному факультеті львівського університету.

Після трагічної смерти сотника Ю. Головінського став Степан Охримович крайовим провідником ОУН. Були це, мабуть, найважчі часи в житті Організації, бо польська влада, після кривавої пацифікації Галичини, масовими арештами стероризувала українське населення, щоб завдати нищівний удар нашому підпіллю. Був тоді арештований і Степан, але поліція не мала доказів, що він був крайовим провідником, і мусіла його звільнити. Хоч поляки били його й тортурували, не вдалося їм видобути від нього потрібних їм зізнань. Все ж тюрма й тортури підкосили його слабке здоров'я і спричинили передчасну смерть.

У 1929 р. брав Степан Охримович участь у Конґресі Українських Націоналістів у Відні, а після того працював у Крайовій Екзекутиві ОУН спершу як організаційний референт, а далі як референт пропаґанди і редактор „Бюлетеня".

Покійний відзначався як добрий організатор та ідеолог. У 1929 р. підготовив величаве сокільське свято у Стрийщині. Багато працював у студентських організаціях і в Пласті, у Львові і Стрию. Був головою Студентського Товариства у Стрию, членом II Конгресу УУСП, делеґатом студентства на з'їздах ЦЕСУС-у в Празі у 1928-1929 роках, організатором першої Крайової Студентської Конференції у грудні 1929 р. Всюди репрезентував гідно українську молодь взагалі, а стрийську зокрема.

Окремо слід підкреслити ідейну працю Покійного в Пласті, де був він осаулом загону „Червоної Калини". Стрийщина тепло згадує його, як ідейного і зразкового члена другого куреня старших пластунів і організатора численних рефератів. У своїй статті „Пластова і громадська робота" С. Охримович порушив питання взаємовідносин Пласту й різних громадських установ та участи старших пластунів у громадській роботі. В

(Продовження на стор. 3-ій)

КОССАК — ОХРИМОВИЧ — ТУРАШ. В-во Ліґи Визволення України. Торонто 1968. Книжку можна замовляти: "Homin Ukrainy", 140 Bathurst St., Toronto, Ont. Canada. Ціна не подана.

Політична маніфестація в Лондоні

Лондон. — Тижневик „Українська Думка" з 24 жовтня повідомив про масову політичну маніфестацію в обороні поневолених націй. Дня 17-го жовтня о год. 4-ій по полудні відбулася у приміщенні Централі СУБ пресова конференція. 18-го жовтня відбулися засідання Президії АБН, закінчені прилюдною сесією в залі Лондонського Відділу СУБ, а 19 жовтня відбулася сесія Европейської Ради Свободи, закінчена святочним прийняттям також у залі Лондонського Відділу. В неділю із Гайд Парку вирушила двотисячна маніфестація представників поневолених націй, як теж делеґацій Европейської Ради Свободи, яка зложила вінок біля Сенотафу та вручила відповідний меморандум прем'єр-міністрові Гаролдові Вілсонові. У складі делеґації були визначні політичні діячі Европи. Після цього відбулося віче в залі ратуші Гаммерсміт.

НЕЗАЛЕЖНИЙ БОРЕЦЬ ВИЗВОЛЬНОЇ РЕВОЛЮЦІЇ

(Продовження зі стор. 2-ій)

тій статті відповів на такі питання: Чи Пласт як організація має брати участь у громадському житті і в якому характері? Чи силою моральної вищости повинен він монополізувати у своїх руках усі ділянки громадської праці? Яке має бути відношення Пласту до українських політичних партій?

Без громадської й культурно-освітньої праці не міг С. Охримович жити. І на цьому полі він виявив себе як знаменитий народний робітник, який увесь свій вільний час віддавав некорисливо для народу, особливо для студентів і селян.

Великі теж заслуги Покійного як редактора, співробітника та ідеолога різних студентських і молодечих журналів. Був він редактором „Юнацтва" і „В дорогу" та членом редакційного гуртка „Студентський Шлях". Чимало займався науковою працею. Був у 1928-1929 роках головою Філії Товариства Наукових Викладів ім. П. Могили у Львові. Працюючи в Національному Музеї у Львові, досліджував проблеми, зв'язані з староукраїнськими друками, і висліди своєї праці оголосив друком. Перед смертю підготовляв монографію про творчість Леся Мартовича. Разом із Є. Ю. Пеленським, Б. Кравцевим і В. Волицьким зібрав для Національного Музею бібліографію статтей із музейництва й мистецтва та помістив її в „Ділі".

10 квітня 1931 р. в Завадові перестало битися серце незабутнього Степана Охримовича. Помер через кілька днів після виходу з польської тюрми, у Великодню П'ятницю. На самий Великдень відбувся його похорон, у якому взяло участь кілька тисяч людей із Стрия та околиці. Похорон був величною національною маніфестацією. На домовину Покійного зложено символи його жертовного й працьовитого життя: терновий вінок, пластовий капелюх і хустину. Прощали його в останню життьову дорогу сумні звуки сокільської стрийської оркестри та жалобні пісні селянських хорів із Завадова й Конюхова.

Степан Охримович був живим втіленням тієї ідеї, для якої з ентузіязмом і посвятою все життя трудився. На тлі пригноблення і зневіри, яким підпала була значна частина громадянства, після катастрофи наших визвольних змагань у першій світовій війні, постать сл. п. Степана Охримовича була небуденним явищем. Завжди працював з посвятою, даючи цим гарний приклад своїм товаришам. Відзначався широкою ініціятивою, рідкою скромністю й постійними переконаннями. Його смерть була великою втратою для української громади.

АСИСТЕНТ ГОЛОВНОГО ЛІКАРЯ ЗСА д-р Джан Дж. Генлон заявив в імені Уряду Публічного Здоров'я, що не виплачується видавати величезні суми на перещеплювання серця, бо з цього можуть тепер і в майбутньому користати тільки нечисленні одиниці. Д-р Генлон сказав, що коли громадянство і окремі особи хочуть витрачати великі суми на перещеплення серця, то це їхня справа, але Уряд мусить витрачати свої фонди на корисніші цілі. Д-р Генлон промовляв на зборах приятелів Американського Товариства в справі публічного здоров'я. Він сказав, що за кошти одної операції перещеплення серця можна вишколити чотирьох лікарів, які зможуть допомогти тисячам пацієнтів.

Ділимося сумною вісткою, що у вівторок, 12-го листопада 1968 року несподівано упокоївся в Бозі на 74-му році життя у Філядельфії, Па. наш Найдорожчий
МУЖ, БАТЬКО І ДІДУСЬ

бл. п.

ПЕТРО БЕРЕЖНИЦЬКИЙ

колишній урядник Скарбової Палати у Любліні, Познані і в Калуші, народжений в Шляхотській Бережниці, повіт Калуш.

ПАРАСТАС у п'ятницю, 15-го листопада о год. 8-ій вечора у погребному заведенні Івана Гасина: 42-44 Олд Йорк Роад, Філядельфія, Па.

ПОХОРОН у суботу, 16-го листопада 1968 р. о 8:30 рано з того ж заведення до Церкви Христа Царя.

Горем прибиті:
ІРИНА з РУБЧАКІВ — дружина
БОГДАН — син (Канада)
ОЛЕКСАНДРА — синова
внуки — АНДРІЙКО, ЛЕВЧИК і ДАНЯ
Влікча і дальша Родина за океаном і на Рідних Землях

ПОВІДОМЛЯЄМО, ЩО
в неділю, 17-го листопада 1968 року
О ГОД. 12-ій ДНЯ
буде відслужена
в СВЯТО-ТРОЇЦЬКОМУ КАТЕДРАЛЬНОМУ СОБОРІ УАПЦЕРКВИ
при 359 Брум Ст. в Ню Йорку
ПАНАХИДА
ЗА СПОКІЙ ДУШІ ПЕРЕДЧАСНО ВІДІЙШОВШОГО
бл. п.
ВІКТОРА БОРЕЦЬКОГО
Хресні Батьки:
ТЕТЯНА ДЗІВАК і
АНДРІЙ ПАЦЮК

ПОДЯКА

З ВОЛІ ВСЕВИШНЬОГО ВІДІЙШЛА ВІД НАС 30-ГО СЕРПНЯ 1968 РОКУ
НАША НЕЗАБУТНЯ
МАМА, БАБЦЯ, СЕСТРА І ТЕТА

сл. п.

ОЛЕНА з РАБІЇВ МОСОРА

ЦІЄЮ ДОРОГОЮ МАЄМО ПЛАНУ ВИСЛОВИТИ НАШУ ЩИРОСЕРДЕЧНУ ПОДЯКУ РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ І ЗНАЙОМИМ, ЩО ВИЯВИЛИ СТІЛЬКИ СЕРЦЯ ПОКІЙНІЙ В ОСТАННІХ ХВИЛИНАХ ЇЇ ЖИТТЯ, А НАМ СВОЄЮ ПОМІЧЧЮ І ГЛИБОКИМ СПІВЧУТТЯМ СТАРАЛИСЯ ЗМЕНШИТИ БІЛЬ РОЗЛУКИ.

ЩИРО ДЯКУЄМО О. ЛЮБОМИРОВІ МУДРОМУ І О. БЕРНАРДОВІ ПАНЧУКОВІ, ЧСВВ ЗА ВІДВІДУВАННЯ ПОКІЙНОЇ В ШПИТАЛІ І ЗА УДІЛЕННЯ ЇЙ НАЙСВЯТІШИХ ТАЙН.

НАША ЩИРА ПОДЯКА ВИСОКОПРЕПОДОБНИМ ОТЦЯМ: О. ІГУМЕНОВІ Д-РОВІ ЮЛ. КАТРІЄВІ, ЧСВВ, ІНОКЕНТІЄВІ РИЧКУНЕВІ, ЧСВВ — ПАРОХОВІ ЦЕРКВИ СВ. ЮРА В НЮ ЙОРКУ, О. Д-РОВІ ВОЛОДИМИРОВІ КОВАЛИКОВІ, ЧСВВ, О. ЯРОСЛАВОВІ КЕКІШЕВІ, О. ЛЮБОМИРОВІ МУДРОМУ — ПАРОХОВІ ЦЕРКВИ В ОЗОН ПАРКУ, Н.Й. І О. ЮРІЄВІ МЕНЦІНСЬКОМУ — ЗА ВІДСЛУЖЕННЯ СЛУЖБ БОЖИХ, ПАНАХИД ТА ПОХОРОННИХ ОБРЯДІВ НА МІСЦІ ВІЧНОГО СПОЧИНКУ.

СЕРДЕЧНО ДАКУЄМО ПАНЯМ-ЧЛЕНКИНЯМ МАРІЙСЬКОЇ ДРУЖИНИ НЕПОРОЧНОГО ЗАЧАТТЯ ПРЕЧИСТОЇ ДІВИ МАРІЇ, ЗА ВІДМОВЛЕННЯ ВЕРВИЦІ У ПОХОРОННОМУ ЗАВЕДЕННІ ПЕТРА ЯРЕМИ.

НАША ЩИРА ПОДЯКА УКРАЇНСЬКИМ ОРГАНІЗАЦІЯМ, А ЗОКРЕМА УКРАЇНСЬКОМУ ЗОЛОТОМУ ХРЕСТОВІ, І ВСІМ — ЗА КВІТИ НА МОГИЛУ ПОКІЙНОЇ, ЗА ДАТКИ НА СЛУЖБИ БОЖІ ТА ДАТКИ ЗАМІСТЬ КВІТІВ, НА ДОБРОДІЙНІ ЦІЛІ — ДЛЯ ВШАНУВАННЯ ЇЇ ПАМ'ЯТІ.

ДЯКУЄМО ВСІМ, ЩО ВЗЯЛИ УЧАСТЬ У ПАНАХИДАХ, СЛУЖБАХ БОЖИХ І СУПРОВОДІ ПОКІЙНОЇ НА МІСЦЕ ВІЧНОГО СПОЧИНКУ ТА ВИСЛОВИЛИ УСНО АБО ЛИСТОВНО СВОЄ ЩИРЕ СПІВЧУТТЯ.

НЕХАЙ ВАС БОГ ВИНАГОРОДИТЬ ЗА ВАШІ МОЛИТВИ, ПАМ'ЯТЬ І СПІВЧУТТЯ У НАШОМУ ГОРЮ.

ДАРІЯ МОСОРА-ФРАНКЕН
З РОДИНОЮ

ПОДЯКА

Дня 8-го жовтня 1968 року заснула на віки наша Найдорожча МАТИ і БАБУНЯ

бл. п.

ОЛЬГА з ХОМИЦЬКИХ ТАТОМИР

Цим шляхом висловлюємо нашу щиру подяку усім Тим, що причинилися до звеличання Пам'яті Покійної, жертвуючи квіти, пожертвами на Служби Божі, пожертвами на добродійні цілі та участю у Парастасі дня 11-го жовтня та у похороні 12-го жовтня.

Ми зокрема дякуємо бувшим Громадянам Лужка Горішнього у Галичині, які так щиро і жертвенно віддали останню прислугу Дружині їхнього бувшого пароха о. сенатора Юліяна. Ми дякуємо їм за щедрі жертви на Служби Божі, за квіти та за жертвування 154.00 дол. на Катедру Українознавства при Гарвардському університеті.

Дуже дякуємо Панству Самокишинам із Трентону, які присвятили Пам'яті Покійної частину їхньої мистецької радіогодини у дні 13-го жовтня.

Хай Всевишній винагородить Вас Усіх!

РОДИНА

Замість квітів на свіжу могилу
бл. п. Антона Зварича
булавного Державної Варти УНР
складаємо 20.00 долярів
на Катедру Українознавства в Гарварді.

ВП. Родині Покійного в Пітсбургу складаємо найщиріші співчуття.
Проф. Володимир, Ярослава, Олександра ТРЕМБІЦЬКІ з Родиною

СПОРТ

Редагує В. Сохан

КАЛЕНДАРЕЦЬ ЗМАГАНЬ УКРАЇНСЬКИХ КЛЮБІВ

УСК Ню Йорк — „Б. В. Ґотче", Ню Йорк, мистецькі змагання „Великої Десятки" Німецько - Американського Футбольного Союзу відбудуться в неділю, 17-го листопада 1968, о год. 2.30 по полудні на грищі Шіцен Парку в Норт Берґен, Н. Дж.

„Тризуб", Філядельфія — „Лансерс", Рочестер, мистецькі змагання Американської Футбольної Ліґи відбудуться в неділю, 17 листопада 1968, о год. 2.30 по полудні на грищі Едісон Стадіону при 29-ій і Клірфілд вулицях у Філядельфії.

— о —

ВИСЛІДИ З КЛІВЛЕНДУ

Трос останніх змагань „Львова" за чемпіонат Західньої Групи Лейк Ірі Сакер Ліґ принесли йому ніби — позитивний бeлянс 4:2 пунктів, але... гіркий то був доробок. Проти Клівленд Кікерс програно 0:1, проти Американських Хорватів більш комедіяльний, ніж авантюрний ярмарок 70 хвилин на грищі закінчився вислідом 1:1 (ґоль для дружини „Львова" здобув Рамос), а при зеленому столі ліґи дав українській фірмі перемогу 1:0 — за недодержання порядку хорватськими господарями.

В останніх змаганнях, проти сумівської „Скали", „Львів" виставив цілу допускальну квоту резерви — трьох юньойорів, в тому числі юньйорського воротаря — Ігора Жиґу — проте сумівці навіть проти такого складу не зуміли виграти. Змагання скінчилися вислідом 3:0, при чому ґолі для „Львова" здобули Сантос (2) і Сото. „Непотрібним геросм" був юний Ігор Жиґа, який зловив два рази екзекований карний удар „Скали".

Після цих змагань „Львів" з пунктами 22:10 остаточно зайняв третє місце групи; за перше, при рівності пунктів, буде розгра між Донав Швабен і Кікерсами. „Скала", не проявивши від старту другої рунди зусиль зміцнити свою дружину, знову опинилася на дні, де врятувати її можуть тільки виграні кваліфікаційні змагання...

В неділю, 3-го листопада, „Львів" програв 2:3 (1:0) проти Караджорджа в змаганнях за професійну чашу Америки й відпав від дальших ігор. Саботаж деяких змагунів неукраїнського роду повинен проводові клюбу бути за мементо: чужим конем не доробишся!.. Краще грати власними змагунами в нижчій клясі, краще взагалі мати тільки юньйорські дружини — ніж робити інтереси „Заблоцького з милом", чи миляними баньками пропаганди чужим коштом...

Обидвоє воріт для „Львова" здобут Скора.

О. Г.

— о —

„КИЇВ" РОЧЕСТЕР ЗНОВУ ПЕРЕМАГАЄ

Після двох невдач в розграх за професійну та аматорську чаші ЗСА футбольна дружина „Кисва" почала знову переможний похід.

„Київ" розгромив дружину бразилійців „Інтерамерікенс" з вислідом 7:0 в змаганнях з циклу гор за чашу „Нортвестерн", які відбулися 3-го листопада. Ворота для „Кисва" здобули: Андрій Слук 4, Володимир Латюк 2 і Василь Ільчишин 1.

10-го листопада футболісти „Кисва" здобули другу перемогу, цим разом у мистецьких змаганнях рочестерської ліґи зі сильною дружиною мадярів „Ганґеріян-Амерікенс". Зустріч проходила вирівняно, зі скорим темпом. Сумівська дружина „Київ" виборола перемогу 4:2 тільки завдяки гарним акціям свого нападу, до якого повернувся змагун-студент Василь Завадецький. Ворота для „Кисва" стрілили: В. Сухоненко 2, В. Латюк і В. Завадецький по одних.

М. М.

— о —

ТРИ ГРИ І П'ЯТЬ ТОЧОК „КРИЛ"

„Крила" — Пеорія 1:0

„Крила" — „Вікінґи" 2:2

„Крила" — Словацький СК 5:2

Перша дружина СК „Крила" сумівського Осередку ім. Миколи Павлушкова в Чікаґо змагається тепер з успіхом у Першій Дивізії Національної Футбольної Ліґи Чикаґа та має вигляди здобути право на аванс до Вищої Дивізії, в якій „Крила" вже були три роки (1964, 65 і 66). Тепер займають „Крила" третє місце в Першій Дивізії і їм остали ще лише одні змагання із „Фортуною" до закінчення сезону. Ці змагання треба „Крилам" виграти, щоб закваліфікуватися до гор за аванс до Вищої Дивізії. У сумівській дружині „Крил" змагаються переважно українські футболісти, вихованці місцевого сумівського осередку.

Перемогу і дві точки від Пеорії одержали „Крила" воковером без змагань. В неділю, 20-го жовтня, зустрілися „Крила" із „Вікінґами" та поділилися з ними точками, коли змагання закінчилися нерішеною 2:2. Двоє воріт для „Крил" стрілив Олесь Стрільчук. В неділю, 27-го жовтня, перемогли „Крила" дружину Словацького СК з рахунком 5:2 воротами зі стрілів Процькова (2), Стрільчука (2) і Чернюка.

Після цієї перемоги в передостанніх змаганнях сезону мають „Крила" на своєму конті 6 виграних, 2 нерішені і 5 поразок, які склалися на 14:12 точок. Бажаємо „Крилам" дальших успіхів.

УАСТ „Леви" мають в цьому сезоні дві дружини доросту. Старші хлопці змагаються у Південній Секції, а маленькі „Левенятка" в Північній, у так званій Джувенайл енд Джуніор Саккер Ліґ. Старші „Левенята" перейдуть вже в наступному році до дружини юнаків.

Доріст: „Леви" — „Спойня" 6:0

В останніх змаганнях сезону перемогли „Левенята" польських суперників вислідом 6:0. Ворота здобули: Малий 2, Лесишин 2, Лозинський і Колінченко по одних. Ланковим доросту є К. Малий.

„Левенятка" — „Ганза" 1:1

Наші найменші хлопці (10-14 років) здобули в цьому році першу точку, але і стрілили перші та одинокі ворота року. Щасливим стрільцем воріт був Мицавка, якого всі хлопці з радости піднесли на руках вгору. Керівником дружини є Мирон Дахнівський. В наступному році можна вже сподіватися від цієї молоденької дружини „Левів" кращих успіхів.

Петро Головатий

— о —

ВІДБИВАНКОВА ЖІНОЧА ЛІҐА НЮ ДЖЕРЗІ РОЗПОЧАЛА СЕЗОН

Минулого вівтірка, 12-го листопада, розпочалися відбиванкові розгривки за першість згаданої відбиванкової Ліґи, які продовжуватимуться до 11 квітня 1969 року. Згідно з останнім обіжником „ЮСВА" (Юнайтед Стейтс Волейбол Асосісйшен) в цій найвищій клясі жіночої відбиванки в Ню Джерзі виступає під сучасну пору 8 дружин, в тому числі дві дружини „Чорноморської Січі". Варто відмітити, що обидві січові дружини „А" і „Б", одинокі мають офіційну етнічну назву „Січ Юкрейніянс". Інші дружини репрезентують такі міста: ІВКА Саміт, Лівінґстон, ІВКА Ровей, Персипені, „Курса" Ню Брансвік і Линдгирст. Ці змагання проводитимуться в цьому році — подібно до футбольного — кожного тижня по одній зустрічі: в дома і на виїзді. Зустрічі, що їх господарями є „Ч. Січ", відбуватимуться в модерних атлетичних залях середніх шкіл: в листопаді у „Вейлзбурґ Гай", а опісля в „Колюмбія Гай Скул" Мейплвуду. Провідником обидвох дружин „Ч. Січі" є інж. А. Лапичак.

Календар змагань на листопад

19 листопада „Ч. Січ" — Лівінґстон - Герітедж Джуньйор Гай Скул, 20 листопада „Ч. Січ" „Б" — Линдгирст в залі Мингирст Гай Скул, 26-го „Чорном. Січ" „Б" — Персипені в залі Централ Джуньйор Гай Скул.

Змагання відбуваються о год. 8-ій вечорами. Ними проводять фахові судді.

Склад „Ч. Січі А": Я. Олефницька, Л. Лапичак, О. Стеранка, О. Бук, М. Яцикевич, Л. Тимяк, Д. Сенежак, Т. Турянська, Л. Ореняк, Л. Весесевич, О. Ярош.

Склад „Ч. Січі Б": Р. Сорочко, Л. Сиґіда, М. Мандрусяк, Р. Юркевич, Л. Великовська, Л. Мельник, С. Король, В. Ткач, Т. Лисинецька.

День Українського Народного Дому

День Українського Народного Дому буде відзначений УСТ „Ч. Січ" під час футбольної зустрічі за першість АФЛіґи „Ч. Січ" — „Лансерс", Рочестер, що відбудеться 24 листопада на стадіоні Фейрлей Дікенсон Університету в м. Медисон. Згідно з рішенням Управи „Ч. Січ", 50% чистого приходу із передпродажі квитків вступу призначено на будову репрезентативної залі УНДому. Квитки вступу можна набувати: в домі УСТ „Ч. Січ" при Сендфорд Евеню, як теж під українськими церквами після відправ. Управа „Ч.Січі" закликає усіх своїх членів і все українське громадянство Нюарку-Ірвінґтону і околиці, набути такі квитки вступу, які є теж цеголками на будову великої залі УНДому.

О. Твардовський

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ!

Український Літературно Мистецький Клюб Ню Йорк 149-2 ан.

● *З Літературно-Мистецького Клюбу в Ню Йорку* повідомляють, що в п'ятницю 15 листопада відбудеться там вечір, присвячений творчості Василя Стефаника. Вступне слово виголосить Богдан Кравців. Дир. Йосиф Гірняк відчитає „Камінний хрест" Стефаника. Син Василя Стефаника, Юрій Стефаник, гість з Канади, розкаже про „Трагедію і тріюмф роду Стефаників". Початок о год. 8 веч.

УКРАЇНСЬКА ФОЛЬКЛОРНА ГРУПА МАНДРУЄ ПО БРАЗИЛІЇ

Куритиба, Бразилія. — „Українська Фольклорна Група" відома не лише в Куритибі, а і в інших естадах Бразилії, про неї містить багато матеріялів, ілюстрованих фотознімками, бразилійська преса. До складу цього мистецького колективу входять 130 танцюристів, співаків і музик. На найновішому фестивалі народних мистецтв у Куритибі українці показали велику виставу на тему „Ніч під Івана Купала". Цього літа Група виїздила в кілька місцевостей, у тому й за тисячу кілометрів до Барретос, в естаді Сан Павльос, де преса оцінила її виступ, як винятково вдалий. До складу Групи входять також бандуристи. Тижневик „Хлібороб" у числі 31 повідомляв, що особовий склад Української Фольклорної Групи з роками змінюється, „старші відходять, а на їх місце приходять нові, молодші, і справа продовжується". Матеріяли для композицій виступів Групи добирають проф. Ольга Тадра-Горачук, інж. О. Чечко, Євгенія Мазепа, панна Дарія Рибка та ін.

Купуйте в підприємствах, що оголошуються в „Свободі".

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

СУБОТА, 16 ЛИСТОПАДА 1968 р.

НЮ ЙОРК, Н. Й. Місячні збори Т-ва Запор. Січ — 117 Відд. о год. 6:30 веч. в домівці Ветеранів, 33 E. 7th St. Проситься прибути. — А. Васараб, секр.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. Звичайні місячні збори Б-ва св. Юрія 239 Відд. о год. 3:30-4:30 по пол. в домі УАГорожан при 847 N. Franklin. — Д-р В. Галан, предс., М. Ковальчук, секр.

НЕДІЛЯ, 17 ЛИСТОПАДА 1968 р.

НЮАРК, Н. Дж. Збори і побір чл. вкладок 76-го Відд. — Б-ва св. І. Хрестителя о год. 1-ій по пол. в Укр. Кат. Школі при Санфорд і Айві вул. Проситься вирівняти вкладки і відібрати дивідендові чеки. Проситься при зміні адреси, подавати нову. — М. Деметчук, предс., В. Салабун, секр.

КАРТЕРЕТ, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Запор. Січ — 342 Відд. о год. 1:30 по пол. в клясі ч. 2 при церкві св. Димитрія. — Управа.

ПАТЕРСОН, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Т. Шевченка — 64 о год. 2:30 по пол. у Вінярського на 482 Мейн Ст. — І. Гурас, секр.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. Місячні збори 339 Відд. о год. 4-ій по пол. в домі Укр. Горожан при 3322 П. Лавренц вул. Проситься прибути на збори. — С. Лупацій, секр.

БРИДЖПОРТ, Конн. Збори Т-ва Укр. Січ — 59 Відд. о год. 2-ій по пол. в УНДомі, 500 Галлет вул. Проситься членство прибути. — Управа.

ТАРЗАН, ч. 6092. Грецькі горіхи!

Тарзан та Іто покинули своє відкрите золото та поцікавилися потрібнішими розшуками в Тарзанівці... харчами. — Іто, інша чудернацька річ в цьому місці — це те, що тут зникли всі тварини... Подібно як золотий король і його люди! При жаб'ячих ніжках ми мусимо бути веґетаріянами. — Що це таке веґетаріяни, Тарзане?

— Веґетаріяни — це люди, які не їдять м'яса! Ах! Я не хотів би бути ними... Я люблю м'ясо! — Оце виглядає немов грецький листок, але значно більший!

— Це грецькі горіхи — велетні чорні грецькі горіхи! Смачний харч. — Але ж, Тарзане, горіхи — це не м'ясо!